

Sant Joan de les Abadesses
Festa Major 1978 - Cronologia
del segle IX al XX.

Aquest any, el programa de la nostra Festa Major publica una cronologia històrica de Sant Joan, des de l'any 879, en què el comte Guifré començà la repoblació d'aquestes terres, fins el 1976, l'any de la inauguració del Pont Vell reconstruït.

Segle per segle, els fets que m'han semblat més importants van desfilant per davant nostre per assabentar-nos del que passava, de les relacions entre el monestir i els seus vassalls, entre el capítol col·legial i el consell de la vila... Una mica de tot...

Sóc conscient que aquesta cronologia no és ni exhaustiva ni perfecta, car, per més objectiu que un vulgui ésser, els criteris de selecció són sempre subjectius. Demano disculpes, per això mateix, dels possibles errors que s'hi trobin.

Bé; passant a un altre punt, per què el programa d'enguany versa sobre "cronologia" de la nostra vila?

Fa poc temps, vàrem assistir als actes de cloenda del Congrés de Cultura Catalana; una de les premisses bàsiques d'aquest Congrés era la següent:

"RECUPEREM LA NOSTRA HISTÒRIA"

Malgrat que aquesta premissa es refereix a un context molt més ampli, la història dels Països Catalans, quina manera millor de recuperar-la i conèixer-la més a fons que començar per recuperar la nostra història més propera, com és la del nostre poble?

Hem de tenir molt en compte que la història no la fan pas uns quants "il·luminats", una elite. Ca! Ben al contrari: la història la fem tots. No podem renegar la història perquè, tal com diu el poeta: "qui perd les arrels perd la identitat".

Per això mateix, hem de replantejar la importància de la història local. Moltes vegades aquesta s'ha vist desvirtuada, manipulada, reduïda i comprimida als límits d'una erudició estèril o d'un patriotisme banal. Ens cal entendre que la història no es pot, encara que es vulgui, deslligar del present, atès que aquest present és fruit d'un passat històric i n'està condicionat, més que noensem.

És precisament això el que dóna a la ciència històrica una funció social: fer i repensar la història *de tothom i per a tothom*.

Eusebi Puigdemunt i Puig.

879.—Guifré el Pelós, comte de Barcelona, emprèn la repoblació de la vall.

887.—Gomar, bisbe de Vic, consagra l'església del monestir, a instàncies dels fundadors, el comte Guifré i la comtessa Winidilda, que doten esplèndidament el cenobi.

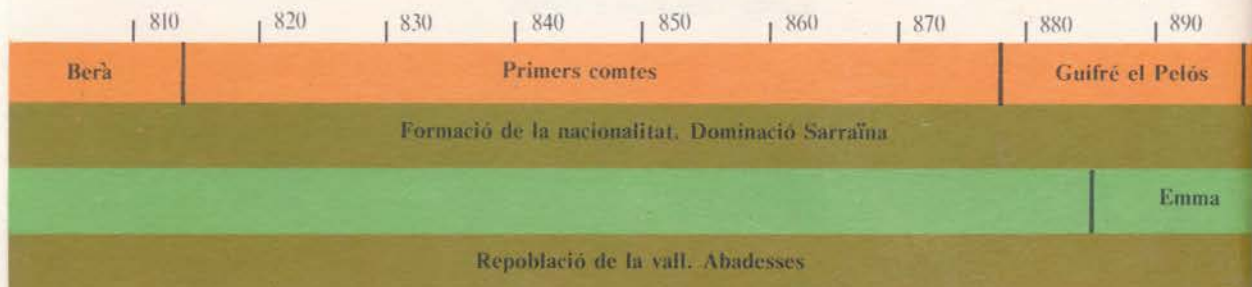
897.—Mor Guifré el Pelós.

898.—Emma, filla, del comte fundador, és aclamada i beneïda com a primera abadessa del monestir.

899.—L'emperador Carles el Ximple concedeix a la casa monàstica de Sant Joan privilegi d'immunitat respecte a l'autoritat comtal.

Imperi i renaixement carolingis.
 Monarquia càntabro-astur.
 Marca hispànica.
 Els comtats catalans, independents.

Decadència de l'imperi carolingi.
 Monarquia dels otons.
 Esplendor del califat de Còrdova.
 Ripoll i Saint Gall, grans centres de cultura.
 Terrors de l'any mil.
 Destrucció de Barcelona per Al-Mansur.
 Borrell II, primer comte independent de Barcelona.

900.—Document d'oblació de la monja Riquilda. És el primer de Sant Joan, i un dels més antics del país, en què apareixen, en mig del text llatí, paraules catalanes.

907.—Concili d'Agde: protecció episcopal sobre Emma i el monestir.

913.—Judici, fet en presència dels comtes Miró de Cerdanya i Sunyer de Barcelona, i dels vescomtes Ermemir i Unifred, en el qual els habitants de Sant Joan, Ogassa, Surroca i Cavallera reconeixen que estan sotmesos a la jurisdicció del monestir. La signatura de 476 caps de casa permet de deduir que vivien un miler de persones a la vall de Sant Joan. Hi són anomenats alguns masos encara avui existents.

914.—Reconeixement i confirmació, per part de Sunyer, comte de Barcelona, de tots els drets jurisdiccionals que Emma tenia sobre els territoris que Guifré el Pelós li havia concedit.

942.—És esmentada l'església de Sant Mateu, dins el monestir.

Mor l'abadessa Emma. Durant l'exercici del seu abadiat, veié estendre's prodigiosament el senyoriu de la casa de Sant Joan pels comtats d'Osona, Besalú, Cerdanya i Conflent.

949.—Acte solemne de reparació dels ultratges i usurpacions fetes al monestir pel comte Sunyer des de la mort d'Emma.

950.—Benedicció abacial d'Adelaida, filla dels comtes de Barcelona, germana de Borrell II i de Miró I, vídua del comte d'Urgell. Renuncià el càrrec quatre anys després.

954.—Entra en el càrrec abacial, Ranlo. Fou una dona molt zelosa del bé espiritual dels seus súbdits; edificà les esglésies de Sora, Vidrà, Llaés i Vallfogona i donà una forta empenta a la tasca de repoblació.

961.—Mor Ranlo. Fredeburga és nomenada abadessa; ostentà el càrrec abacial fins l'any 996, en què morí.

962.—Testament de Riquilda, vescomtessa de Narbona, on el monestir és anomenat "Sancti Iohannis Puellarum".

996.—Entra en el càrrec abacial Ingilberga, germanastra de l'abat Oliba i del comte de Besalú Bernat Tallafero, que fou la darrera abadessa de Sant Joan.

Formació de la nacionalitat. Dominació Sarraïna

Emma

N...

Adelaida

Ranlo

Fredeburga

Repoblació de la vall. Abadesses

Reforma monàstica de Cluny.
Lluita de les investidures.
Cisma d'Orient.
Art romànic.
Desintegració del califat de Còrdova.
Institució de Pau i Treva.
Preponderància del comtat de Barcelona.
Els Usatges de Barcelona.

1016.—El papa Benet VIII mana, en la butlla “Cuperemus quidem”, que siguin expulsades les monges del monestir de Sant Joan i que s'estableixin al seu lloc clergues que visquin canonicalment. El monestir queda sota la protecció de la Seu Apostòlica.

1017.—Els emissaris del comte Bernat Tallaferro executen l'expulsió de les monges decretada per la butlla papal, i el comte s'apodera de la jurisdicció temporal del monestir. Butlla “Desiderium quod”, de Benet VIII, que crea un bisbat al comtat de Besalú. Per a la instal·lació de la seu episcopal, el comte pot triar entre tres esglésies, una de les quals és el monestir de Sant Joan.

Segons el llibre de Canalars, el mateix papa Benet VIII erigeix en catedral l'església de Sant Joan.

1020.—Amb la mort de Tallaferro, s'esvaeix l'incipient bisbat, i el monestir es transforma en una canònica regular aquisgranesa, amb l'antic patrimoni que fou recuperat lentament.

1049.—Mor a Vic Ingilberga, la darrera abadessa de Sant Joan, que havia estat desposseïda del seu càrrec pel papa, a instàncies del comte Tallaferro.

1054.—Mor a Sant Joan Guifred de Besalú, que el necrologi del monestir anomena “bisbe d'aquesta església”.

1083.—Els canonges són foragitats per gent armada del comte de Besalú, i el monestir és ocupat per benedictins marsellesos. Al cap de nou mesos són acomiadats pel mateix comte, que retorna al cenobi als canonges, que des d'aleshores adopten la regla augustiniana.

1085.—El concili de Besalú condemna el comte per immiscir-se en els afers monàstics de Sant Joan.

1086.—El comte de Besalú expedeix carta de llibertat a favor del monestir de Sant Joan i promet de no apoderar-se'n més.

1089.—El papa Urbà II, en la butlla “Iustis petitionibus”, posa sota la seva protecció la canònica de Sant Joan.

1098.—El comte de Besalú, mancant al seu jurament, foragita violentament els canonges de Sant Joan i hi introdueix monges marselleses que, segons documents posteriors, coexistiran amb una comunitat de monjos. Apareix documentat el nom de Sant Joan de les Abadesses, que popularment ja devia comptar amb una tradició.

1010 | 1020 | 1030 | 1040 | 1050 | 1060 | 1070 | 1080 | 1090

Ramon Borrell

Berenguer Ramon I

Ramon Berenguer el Vell

R. Ber. II (1076-82)

Ber. R. II (1076-1097)

Personalitat política pròpia. Dominació Sarraïna

Ingilberga

Guifred Bernat

Andreu Bernat

Berenguer de Lluçà

Diverses visssituds que s'acaben amb l'establiment de la Canònica Augustiniana

Gran època del feudalisme.
 Progrés del comerç
 internacional.
 Economia monetària.
 Domini de Barcelona damunt
 gran part de les terres
 occitanes.
 Unió de Catalunya i Aragó.
 Les Homilies d'Organyà.

1114.—El comte de Barcelona Berenguer III, el bisbe de Vic i sant Oleguer vénen a Sant Joan a executar la reposició dels canonges agustinians.

Butlla "Pervenit ad nos", del papa Pasqual II, dirigida a l'abat Berenguer i a la seva comunitat. El papa els felicita d'haver recuperat el monestir i confirma la butlla d'Urbà II.

Butlla "Que iudicii", del mateix papa, que restitueix, a l'abat Berenguer i a la seva comunitat, el monestir de Sant Joan a fi que hi visquin segons la regla de St. Agustí i els costums de la congregació de Sant Ruf d'Avinyó.

1115.—Memòria dels canonges de Sant Joan dirigida al papa Pasqual II per explicar-li els esdeveniments ocorreguts des de la fundació del monestir fins al retorn definitiu de la comunitat canonical l'any 1114 i agrair-li els seus favors.

1127.—Miró de Tagamanent és ofert pels seus pares al monestir, d'on serà canonge regular.

1130.—Innocenci III ratifica la protecció apostòlica atorgada al monestir pels seus antecessors Benet III, Urbà II i Pasqual II.

1135.—Berenguer IV confirma la protecció comtal dispensada al monestir pel seu pare, Berenguer III.

1138.—Són acabades les obres de construcció del Pont Vell.

1150.—Consagració de la nova església del monestir, l'actual, construïda per Ponç de Monells.

1161.—Mor el canonge Miró de Tagamanent, tot seguit venerat com a sant.

1164.—Consagració de l'església de Sant Miquel de la infermeria.

Primeres notícies documentals de l'existència d'una ferreria a Sant Joan.

1193.—Mor a Tortosa Ponç de Monells, segon bisbe d'aquella diòcesi restaurada, i abat de Sant Joan. Home de gran empenya, fou un gran constructor d'esglésies: la del monestir, la de Sant Pol, la de Sant Miquel, la d'Ogassa, la de Sant Salvador de Bianya, la de Sant Valentí de Salarça, la catedral de Tortosa... Fou pacificador i intervingué en afers d'estat.

1199.—Escriptura testamentària en la qual consta que Sant Joan ja tenia hospital.

1110 | 1120 | 1130 | 1140 | 1150 | 1160 | 1170 | 1180 | 1190

Ramon Berenguer III el Gran

Ramon Berenguer IV

Alfons I el Cast

Personalitat política pròpia. S'acaba la reconquesta del principat

Gaufred
d'Atzerat

Berenguer Arnau

Pere
Guillem

Ponç de Monells

P.
G.II

Afermament de la canònica

1200.—Entorn d'aquest any l'abat Ramon de Blanes obté del rei permís per a edificar la vila nova (l'actual vila vella) al pla anomenat el Vinyal.

1206.—Pere de Soler promou la creixença de la vila nova.

1207.—El rei Pere I concedeix a l'abat Pere de Soler de poder establir un mercat qualsevol dia de la setmana, tant a la vila de Sant Joan com a la de Segúries.

1210.—Privilegi concedit pel mateix rei en virtut del qual ni ell ni els seus successors no podran exigir cap mena de tribut al monestir ni a cap dels seus súbdits.

1220.—Donació de tot l'honor de la parròquia de Sant Julià de Tregurà a l'abat Arnau de Corsavell.

1230.—El rei Jaume I concedeix a l'abat facultats per a establir un mercat en aquesta vila tots els dimecres de l'any.

1242.—El rei Jaume I posa el monestir i la vila sota la seva reial salvaguarda.

1243.—L'abat Ramon de la Bisbal concedeix als habitants de la vila una carta de franquícies (llibertats urbanes). El mateix abat autoritza d'establir a la vila una posada pública.

La vila nova té 37 famílies.

1244.—S'acaba la fortificació de la vila.

1248.—El rei Jaume I concedeix a l'abat de Sant Joan i als seus súbdits el privilegi d'ésser lliures de bagatges i d'allotjament de les tropes reials.

L'abat Ramon de la Bisbal cedeix a Jaume I territoris pertanyents al monestir per a edificar-hi la vila de la Ral, destinada a ser cap de vegueria. El projecte no prosperarà, però fou causa de moltes lluites entre Sant Joan i Camprodon.

1250.—Jaume I institueix la notaria.

1251.—Són esculpides les figures del davallament de la Creu.

1252.—Mor l'abat Ramon de la Bisbal.

1257.—Jaume I eximeix els súbdits del monestir de pagar drets de passatge i beguda.

1262.—Concòrdia entre el bisbe de Vic i l'abat de Sant Joan per la qual és reconeguda a aquest l'exempció de la jurisdicció episcopal i la immediata subjecció a la Seu Apostòlica.

| 1210

| 1220

| 1230

| 1240

Pere I el Catòlic

Jaume I el Conqueridor

Personalitat política pròpia. Expansió territorial

R.
D.B.

Pere de Soler

Arnau Curça

A.M.

Ramon de la Bisbal

Formació de la vila nova.

1265.—Jaume I confirma tots els privilegis concedits als habitants de la vila per l'abat Ramon de la Bisbal.

1267.—Primera escriptura oficial en la qual la vila de Sant Joan és anomenada *de les Abadesses*.

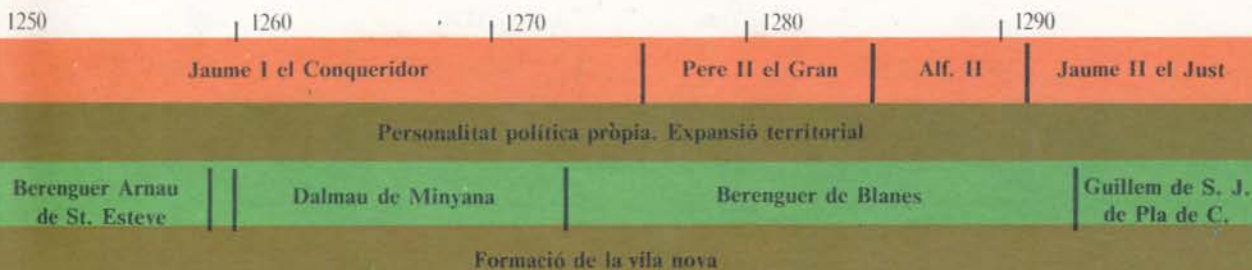
1272.—Batusses entre els veïns de Ripoll i Sant Joan per raons de mercat. L'abat de Sant Joan, Dalmau de Minyana, posa les paus.

1293.—Mor l'abat Berenguer de Blanes, que el 1285 armà els homes de la vila per a impedir l'entrada del rei de Franca a Catalunya (batalla de Panissars).

1298.—El rei Jaume II eximeix el monestir del dret d'alberg.

Renaixement de la vida urbana.
Formació de la burgesia.
Art gòtic.
Universitats. Escolàstica.
Batalla de Muret.
Assemblea de Lleida, primeres corts d'Europa.
Consolat de Mar.
Conquesta de Mallorca i València.
Ramon Llull.

1307.—Són establertes unes ordenances pels comissionats de l'abat per tal de regular el mercat.

1309.—S'acaben les obres de renovació del Pont Vell.

1315.—El rei Jaume II concedeix salvaguarda reial al monestir de Sant Joan i als seus súbdits.

1319.—Mor l'abat Ramon de Cornellà el Jove; fou molt apreciat per la seva caritat. Al començament del seu abadiat la vila se li havia revoltat.

1327.—La gent de Camprodon assetja la vila, l'envaeix i hi provoca incendis i destrosses.

1328.—Prohibició de l'abat Ramon de Bianya al consell de la vila de mantenir cap mena de tractes amb el veguer de Camprodon.

1330.—El canonge cambrer del monestir concedeix a una dona de poder exercir l'ofici de sastre.

1331.—El rei Alfons III fa exempts els súbdits de l'abat de Sant Joan de prestar ajut en temps de guerra. Mana que el veguer de Campodron juri d'observar tots els drets i privilegis de l'abat de Sant Joan.

1340.—Construcció dels porxos de la plaça del mercat.

1341.—Contracte entre Bernat Saulet, escultor establert a la vila, i el procurador de Sant Pol, per a esculpir el retaule major d'aquesta església. El retaule avui es conserva al Museu Episcopal de Vic.

1343.—Document en el qual consta que el veguer de Camprodon, abans d'exercir la jurisdicció criminal, prestava jurament a l'abat de Sant Joan.

És esculpit el retaule de Santa Maria la Blanca per uns artistes de nom encara desconegut, establerts a la vila, que van obrar unes quantes peces de gran qualitat.

1345.—Les despulles del beat Miró són traslladades al seu nou sarcòfag.

1348.—Any de la Pesta Negra. Hom calcula que la vila perdé dues tercers parts dels seus habitants. La població es reduí a 50 focs.

Mor l'abat Ramon de Bianya, potser el més gloriós de Sant Joan.

1310

Jaume II el Just

1320

1330

Alfons III

1340

Pere III el Cerimoniós

Personalitat política pròpia. Plenitud de la corona catalano-aragonesa.

Guillem de S. J. de Pla de C.

R.
de Corn.

G.

Ramon de Bianya

Esplendor de la canònica

1349.—Es posa un tint comú per a tots els teixidors de la vila.

1351.—L'abat de Sant Joan adquireix del rei la jurisdicció civil sobre els seus territoris.

1353.—Es prohibeix que cap habitant de la vila porti a tenyir draps fora del tint que hi és establert.

1363.—El rei Pere III prohibeix que cap fill de Camprodon pugui ésser elegit batlle de Sant Joan.

1372.—El rei Pere III ven tots els drets reials que posseïa sobre l'abadiat de Sant Joan.

1376.—Pere Galceran de Pinós ven a l'abat de Sant Joan l'honor de la baronia de Mataplana i tots els drets que tenia sobre les parròquies de Gombrèn, Puigbò i Campdevàrol.

1378.—L'infant Joan d'Aragó incorpora a la reial corona la jurisdicció del monestir de Sant Joan i concedeix als seus súbdits els mateixos privilegis de què gaudien els habitants de Camprodon.

1379.—El rei Pere III ven a l'abat de Sant Joan l'herbatge de la vila i de les parròquies de Sant Pau, Surroca, Ogassa i Llaés. L'infant Joan, l'any 1380, ho ratifica.

1392.—El monestir de Sant Joan adquireix del rei Joan I la jurisdicció criminal, amb la qual resta investit de la plena jurisdicció senyorial.

1397.—Un capbreu ens permet de conèixer les cases i els oficis de la vila:

121 casals, 45 casalots i 19 patis.

32 paraires, 15 teixidors, 9 mercaders, 5 pellaires, 5 sastres, 3 sabaters, 3 arquejadors, 3 traginers, 2 escardassadors, 2 carnisers, 1 notari, 1 apotecari, 1 mestre de cases, 1 ferrer, 1 baster, 1 tintorer, 1 hostaler, 1 corder, 1 moliner i 1 bracer.
En total, 89.

Pesta negra.

Decadència rural a favor de les ciutats.

Cisma d'Occident.

Expansió catalana pel Mediterrani.

Primers símptomes de malestar al camp.

1350

1360

1370

1380

1390

Pere III el Cerimoniós

Joan I

Personalitat política pròpia. Plenitud de la corona catalano-aragonesa

F. de Roig

Ramon de Vallmanya

Arnau de Vilalba

Esplendor de la canònica

- 1405.**—Inauguració del nou edifici del gremi de tintorers.
- 1410.**—És reedificat el palau abacial per manament de l'abat Arnau de Vilalba.
- 1413.**—És edificada la capella de Sta. Maria de Montsió, al claustre de St. Mateu.
- 1426.**—L'abat Arnau de Vilalba descobreix la Sagrada Forma conservada dins la testa del Crist del davallament de la Creu, coneguda amb el nom de Santíssim Misteri.
- 1427.**—Mor l'abat Arnau de Vilalba. Havia intervingut en les qüestions del cisma i de la successió de la Corona d'Aragó. Al seu temps, l'església s'enriquí amb una sèrie d'esplèndids brodats.
- 1428.**—La diada de la Candelera un fort terratrèmol enderroca la major part de la vila i del monestir.
- 1442.**—És contractada la construcció del claustre actual.
- 1448.**—Mor l'abat Pere de Montcorb, que reedificà la capella del Prat i adobà les voltes del monestir.
- 1454.**—Marc de Montagut, procurador de la vila de St. Joan, prohibeix l'ús de tota mena d'armes dins el recinte de la vila i els voltants.
- 1455.**—L'abat Samassó concedeix notables privilegis al gremi de teixidors d'aquesta vila, que, a causa de la seva antiguitat, gaudia de gran importància social.
- 1456.**—Després d'un temps de rancúnies, els gremis de paraires i de teixidors arriben a un acord.
- 1459.**—Comença la redacció del resum de les escriptures de l'arxiu feta per l'abat Isalguer.
- 1461.**—La Diputació del Principat de Catalunya nomena l'abat de St. Joan, Miquel Isalguer, ambaixador davant el rei Joan "sense Fe" per a demanar la llibertat del príncep Carles de Viana, idol dels catalans.
- 1462.**—L'abat Miquel Isalguer jura fidelitat al rei de Castella, elegit com a nou rei de Catalunya.
- 1463.**—El lloctinent reial Joan de Beaumont ordena que Francesc de Ventallat, cap dels remences radicals, i el veguer de Camprodon siguin trets del privilegi de pau i treva, per haver empresonat l'abat de St. Joan.

	1410		1420		1430		1440
Marti i l'Huma		F. d'A.			Alfons IV el Magnànim		

Personalitat política pròpia. Crisi del sistema feudal. Entronització de dinastia castellana

Arnau de Vilalba

Pere de Montcorb

Esplendor gremial. Inici de la decadència de la canònica

1465.—L'abat Miquel Isalguer prohibeix als paraires i tintorers de la vila de tenyir en tints privats; ho havien de fer en el tint del gremi, seguint la tradició.

1473.—El rei Joan II concedeix als habitants de la vila els privilegis de passatge, pontatge i barra.

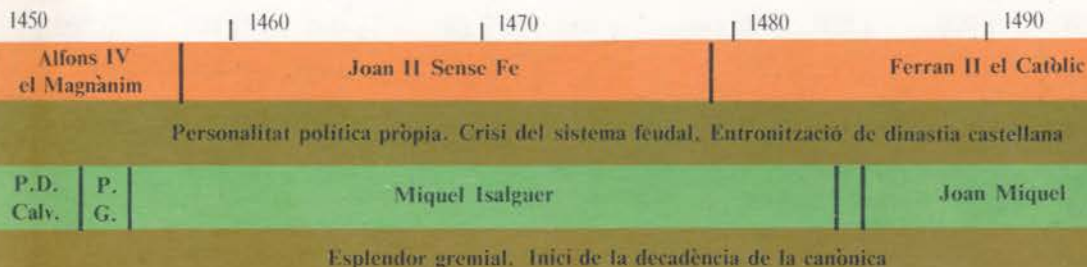
1476.—El jurisconsult santjoanenc, Joan de Socarrats, acaba la seva obra "Comentari de les costums feudals del Principat de Catalunya i de les relacions entre senyors i vassalls".

1480.—L'abat Miquel Isalguer publica les "Observacions pel bon regiment de la cosa pública". N'havia estat el redactor el notari "Honorable Johan Verdaguer".

1484.—Setge de la vila pels francesos. Mor de l'abat Isalguer.

1497.—Alfons Rams, portuguès, enllesteix l'escultura de St. Joan Baptista de l'altar major, desapareguda el 1936.

Humanisme i Renaixement.
Caiguda de l'imperi bizantí.
Invenció de la impremta.
Descobriment d'Amèrica.
Compromís de Casp.
Unió dinàstica entre Castella
i la confederació catalano-
aragonesa
Concòrdia de Guadalupe.
Segle d'or de la literatura
catalana

1505.—Fra Joan de Peralta, tercer abat comandatari del monestir, paga el rellotge del campanar.

1510.—L'abat comandatari, Joan d'Aragó, obté el control de la carnisseria i fleca de la vila i el dret de posar petits impostos a la població per tal de reconstruir les muralles i part de la vila que estaven en molt mal estat.

1528.—El degà de Girona, Miquel d'Agullana, és nomenat abat del monestir; va ésser el darrer abat de la canònica agustiniana.

1550.—La Corona s'incorpora la jurisdicció temporal del monestir.

1556.—Per sentència de la Reial Audiència de Catalunya, és retornada la jurisdicció temporal del monestir a l'abat Agullana.

1581.—Mor el darrer gran abat de la canònica, Miquel d'Agullana. Fou un home de caràcter ferm i de grans dots de govern.

1582.—La jurisdicció de la vila passa a mans d'un segrestador reial. De la canònica, se'n fa càrrec Onofre Isalguer, canonge senescal.

1592.—A instàncies de Felip II, el Papa Climent VIII extingeix la canònica agustiniana a Catalunya i al Rosselló, i en secularitza els membres. Climent VIII, però, converteix la canònica de Sant Joan en una col·legiata insigne.

Plenitud del Renaixement.

Protestantisme.

Contrareforma.

Revolució dels preus.

Imperi espanyol.

Decadència literària catalana.

1510 1520 1530 1540 1550 1560 1570 1580 1590

Ferran II
el Catòlic

Carles I

Felip I (II de Castella)

Personalitat política pròpia. Absentisme reial

Miquel Agullana

Abats comandataris

J.D. | F. | Alfons | Balt. | B.
Per. | S. | d'Aragó | Turi. | J.

1609.—Formació de la Sta. Unió o Sta. Germandat, espècie de somament, per a expulsar i capturar als bandolers i malfactors. La formaven els cònsuls i consell de la vila de St. Joan i els homes del seu terme. L'arxiprest Joan Colí obté, a la fi, el retorn de la jurisdicció espiritual.

1610.—La Reial Audiència disposa que l'antiga documentació del monestir passi a l'Arxiu Reial, avui Arxiu de la Corona d'Aragó, on encara es conserva.

1615.—Construcció de la capella de Montserrat per la família Isalguer. Joan Colí obté de nou la jurisdicció temporal.

1617.—Se signen les "Ordinacions" del gremi de teixidors, per les quals s'havia de regir aquest gremi.

És enllestida la fàbrica del cor, destruït el 1936.

1618.—El rei Felip III confirma tots els privilegis concedits a la vila l'any 1473 pel rei Joan II.

1619.—Mor Joan Colí, primer arxiprest de la col·legiata.

1620.—Enderrocament del claustre de St. Mateu, que fou substituït per l'actual porxo.

1633.—És nomenat arxiprest de la col·legiata Jacint Manalt, íntim àmic del Comte-Duc de Olivares i del rei Felip IV. Això mateix el féu odiós davant el poble català.

1638.—Mor Anton d'Aspre, nat a St. Joan, darrer canonge cambrer del monestir. Fou famós pels seus coneixements literaris.

1644.—El virrei francès Felip de la Mothe-Houdancourt desposseeix les dignitats reials de la jurisdicció temporal de la vila, i l'adjudica al capítol col·legial.

1646.—A causa d'una secada espantosa, és un any molt penós.

1648.—És col·locada la campana grossa del monestir, que encara existeix.

1650.—Acord capitular de posar guàrdia als portals de la vila per a impedir el contagi del còlera; es mana que els primers de prestar servei siguin els canonges del monestir.

El capítol col·legial acorda de celebrar una festa anual en honor del SSm. Misteri, el primer diumenge de juliol.

1651.—Neix a la vila Francesc d'Aspre i Talrich, comte de Fogonella, que fou general i governador de Tarragona al servei de l'arxiduc Carles d'Àustria.

1610

1620

1630

1640

Felip II (III de Castella)

Felip III (IV de Castella)

Lluís XIII, de França (1641-1643)

Lluís XIV, de França (1643-1652)

Personalitat política pròpia. Intents d'assimilació castellana

Joan Colí

Sebastià Illa

Jacint Manalt

Col·legiata

1505.—Fra Joan de Peralta, tercer abat comandatari del monestir, paga el rellotge del campanar.

1510.—L'abat comandatari, Joan d'Aragó, obté el control de la carnisseria i fleca de la vila i el dret de posar petits impostos a la població per tal de reconstruir les muralles i part de la vila que estaven en molt mal estat.

1528.—El degà de Girona, Miquel d'Agullana, és nomenat abat del monestir; va ésser el darrer abat de la canònica agustiniana.

1550.—La Corona s'incorpora la jurisdicció temporal del monestir.

1556.—Per sentència de la Reial Audiència de Catalunya, és retornada la jurisdicció temporal del monestir a l'abat Agullana.

1581.—Mor el darrer gran abat de la canònica, Miquel d'Agullana. Fou un home de caràcter ferm i de grans dots de govern.

1582.—La jurisdicció de la vila passa a mans d'un segrestador reial. De la canònica, se'n fa càrrec Onofre Isalguer, canonge senescal.

1592.—A instàncies de Felip II, el Papa Climent VIII extingeix la canònica agustiniana a Catalunya i al Rosselló, i en secularitza els membres. Climent VIII, però, converteix la canònica de Sant Joan en una col·legiata insigne.

Plenitud del Renaixement.
 Protestantisme.
 Contrareforma.
 Revolució dels preus.
 Imperi espanyol.
 Decadència literària catalana.

1609.—Formació de la Sta. Unió o Sta. Germandat, espècie de somatent, per a expulsar i capturar als bandolers i malfactors. La formaven els cònsuls i consell de la vila de St. Joan i els homes del seu terme. L'arxiprest Joan Colí obté, a la fi, el retorn de la jurisdicció espiritual.

1610.—La Reial Audiència disposa que l'antiga documentació del monestir passi a l'Arxiu Reial, avui Arxiu de la Corona d'Aragó, on encara es conserva.

1615.—Construcció de la capella de Montserrat per la família Isalguer. Joan Colí obté de nou la jurisdicció temporal.

1617.—Se signen les "Ordinacions" del gremi de teixidors, per les quals s'havia de regir aquest gremi.

És enllestida la fàbrica del cor, destruït el 1936.

1618.—El rei Felip III confirma tots els privilegis concedits a la vila l'any 1473 pel rei Joan II.

1619.—Mor Joan Colí, primer arxiprest de la col·legiata.

1620.—Enderrocament del claustre de St. Mateu, que fou substituït per l'actual porxo.

1633.—És nomenat arxiprest de la col·legiata Jacint Manalt, íntim àmic del Comte-Duc de Olivares i del rei Felip IV. Això mateix el féu odiós davant el poble català.

1638.—Mor Anton d'Asprer, nat a St. Joan, darrer canonge cambrer del monestir. Fou famós pels seus coneixements literaris.

1644.—El virrei francès Felip de la Mothe-Houdancourt desposseeix les dignitats reials de la jurisdicció temporal de la vila, i l'adjudica al capítol col·legial.

1646.—A causa d'una secada espantosa, és un any molt penós.

1648.—És col·locada la campana grossa del monestir, que encara existeix.

1650.—Acord capitular de posar guàrdia als portals de la vila per a impedir el contagi del còlera; es mana que els primers de prestar servei siguin els canonges del monestir.

El capítol col·legial acorda de celebrar una festa anual en honor del SSm. Misteri, el primer diumenge de juliol.

1651.—Neix a la vila Francesc d'Asprer i Talrich, comte de Fogonella, que fou general i governador de Tarragona al servei de l'arxiduc Carles d'Àustria.

1610
Felip II (III de Castella)

1620
Felip III (IV de Castella)
Lluís XIII, de França (1641-1643)

1630
1640
Lluís XIV, de França (1643-1652)

Personalitat política pròpia. Intents d'assimilació castellana

Joan Colí

Sebastià IIIa

Jacint Manalt

Col·legiata

1654.—Edificació de l'ermita de St. Antoni.

1655.—Reunió del capítol col·legial i dels cònsuls de la vila, en la qual acorden de fer la festa del SSm. Misteri el segon diumenge de setembre. Així, doncs, la festa major data d'aquest any.

1660.—Acord capitular que les monedes, pesos i mesures valedores a tot el terme de St. Joan siguin iguals que les que empri la ciutat de Barcelona.

1661.—Mor l'arxiprest Jacint Manalt.

1663.—Neix a la vila Esteve Ferrer i Folcrà, dit el Capità Ferrer, que fou el "terror dels francesos".

1665.—El batlle de la vila, Rafael Coll, es nega rotundament a lliurar la jurisdicció de la vila al general francès comte de Miravittle.

1674.—L'arxiprest Vergés presenta a la reina un memorial imprès en defensa de les jurisdiccions.

1677.—El capítol Col·legial acorda de treure tot el vedat que havia imposat en el Ter perquè anava en contra dels pobres.

1679.—Sentència que acaba amb les picabaralles sorgides entre el capítol col·legial i el consell sobre la facultat de reelegir els jutges.

1683.—Carles de Pere Portusa, nou arxiprest de la col·legiata.

1684.—Els cònsols de la vila, amb tot el veïnat, s'alcen en somatent contra el francès.

1685.—El bisbe de Vic, Antoni de Pascual, es possessiona de la jurisdicció espiritual, que fins ara ostentaven els arxiprests de la col·legiata.

1689.—Camprodon i St. Joan són presos pel general francès Duc de Noailles. El comte de Melgar, virrei de Catalunya, manà de reedificar les muralles, enrunades pel francès.

1690.—El Duc de Noailles entra a Sant Joan i exigeix un fort tribut; a més a més, furta tota la rica tapisseria del monestir i les campanes de St. Pol.

1696.—Mor l'arxiprest Carles de Pere Portusa, darrer que gaudi de la jurisdicció espiritual.

1697.—Neix a la vila, el fuster i escultor Jaume Pujol.

Barroc.

Hegemonia francesa.
Tractat dels Pirineus.
Bandolerisme català.

1650

1660

1670

1680

1690

Felip III (IV de Castella)

Carles II

Personalitat política pròpia. Intents d'assimilació castellana

Jacint Manalt

Magí Puig i Pujol

F.V.

A.R.

Carles de Peraportusa

Miquel
Molins

Col·legiata

1703.—Acord capitular de negar als habitants de Gombren la universitat o consell perquè eren mal vassalls.

1704.—Benedicció de la capella dels Dolors.

1705.—Guerra de Successió. L'arxiprest de la col·legiata, Miquel de Molins, i els prohoms de la vila, es decanten a favor de l'arxiduc Carles.

1710.—Acord capitular de començar la nova capella del SSm. Misteri.

1711.—Saqueig de la col·legiata i vila per les tropes filipistes.

1716.—Felip V exilia l'arxiprest de la col·legiata Joan de Vilana i de Millàs. El 1726 li aixecà la sentència.

1719.—Neix l'escultor i arquitecte Pere Morató.

1720.—Neix en Francesc Morató, que juntament amb en Pere, treballà en la construcció del cambril del SSm. Misteri, i en afegitó barroc de St. Pol.

1726.—És reposat en el seu càrrec d'arxiprest Joan de Vilana; ell i el seu capitol foren desterrats durant deu anys per Felip V a causa de "son amor a Catalunya" (Otzet).

1739.—Neix el teòleg-jurista Corriols.

1754.—Reconstrucció del rellotge del campanar, amb les desferres del vell (s. XVI).

1758.—S'inicia la reconstrucció barroca de St. Pol: nau del St. Crist.

1762.—Neix el cèlebre poeta santjoanenc Segimon Blanch i Cibot, conegut amb el pseudònim de Simó de la Badia. Morí l'any 1826.

1763.—Construcció de la font de la Puda.
Construcció de la segona nau barroca de St. Pol.
Primera mina de carbó instal·lada a St. Martí d'Ogassa.

1726.—Són estrenats el goigs del SSm. Misteri, compostos pel canonge Asprer i musicats pel mestre Pussalgues.

1766.—Benedicció de la nova capella de St. Antoni.

1768.—Començament de les obres finals de la capella del SSm. Misteri.

1773.—Neix a la vila Antoni Guiu, cèlebre músic i organista.

1710

1720

1730

1740

Carles d'Àustria

Felip IV
V d'Espanya

Uniformisme centralista. Inici de la recuperació econòmica i cultural catalana.

Miquel de Molins

Joan de Vilana i de Millàs

Col·legiata. Increment del culte al Santíssim Misteri.

1776.—Neix en Rafael Guiu, director de la capella Reial de Madrid.

1785.—Fundació de la fàbrica de paraïres de can Blanxart.

1786.—Primeres notícies de l'existència de carbó de pedra a Surroca.

1791.—Neix Josep Nonó, director de la Capella Reial de Madrid.

1793.—El capítol col·legial acorda de nomenar Rafael Corriols capità del terç d'armes de St. Joan per anar a lluitar contra el francès.

1794.—La sagrada forma del Santíssim Misteri és traslladada a Vic per evitar els perills de la imminent invasió de les tropes franceses. Hi estigué fins l'any següent.

Expulsió dels francesos de la vila, que feren grans destrosses a l'església.

Il·lustració. Neoclassicisme.
Revolució Francesa.
La dinastia borbònica a Espanya.
Pèrdua de les llibertats catalanes.

1750	1760	1770	1780	1790
Ferran III VI d'Espanya		Carles IV III d'Espanya		Carles V IV d'Espanya

Uniformisme centralista. Inici de la recuperació econòmica i cultural catalana

Maria de Sabater

Eud. Guan.

Hon. Creh.

Adjutori Pra

1800.—La jurisdicció temporal, fins ara en mans de la col·legiata, queda incorporada a la Corona, i resta el capítol amb honors de baró.

1802.—Aiguat dit del SSm. Misteri perquè es produí el 9 de novembre.

1804.—Mor Adjutori Prat, darrer arxiprest que gaudi de la jurisdicció temporal de la vila i llocs dependents.

1806.—El P. Villanueva visita el monestir. En el seu "Viage literario" en publicarà documentació i en donarà una síntesi històrica.

1808.—Guerra del francès; es forma en aquesta vila una Junta de Govern que tindrà cura de tot el que s'hi refereix.

1809.—La vila lliura mil duros a la Junta Suprema de Guerra. Aquest mateix any la vila cau en mans de les tropes napoleòniques.

1810.—Acord capítol de fondre la plata de l'església col·legial, que s'havia de lliurar a la Junta Suprema de Guerra.

1813.—La Junta d'Alotjaments, situada a St. Joan, queda anul·lada el 22 de juny d'aquest any.

1824.—Neix al Palmàs el compositor de l'himne nacional mexicà, Jaume Nunó.

1827.—Pau de Jesús Corcuera, bisbe de Vic, funda la Pia Unió del SSm. Misteri.

1837.—Guerra dels Set Anys: la vila és assetjada.

1843.—S'estableixen a St. Joan les Carmelites de la Caritat, per a tenir cura de malalts i per a ensenyança de les noies.

1844.—Mor Bru Bret i Lòpez, darrer arxiprest de la col·legiata.

1856.—Pel concordat signat entre Pius IX i Isabel II, queda suprimida la col·legiata insigne; la parroquial, fins ara a St. Pol, passa a l'església de la suprimida col·legiata.

1857.—La reina Isabel II dona un decret, sancionat per les Corts, que aprova el ferrocarril de Granollers a St. Joan-Toralles. Les obres s'havien de començar els quatre mesos següents.

1859.—Pau Parasols i Pi publica el seu llibre: *San Juan de las Abadesas y su mayor gloria el SSm. Misterio*.

1860.—Fundació de les fàbriques de ciment de Toralles i Malatosca pel Sr. Martín. Foren les primeres d'Espanya.

1861.—Fundació de la indústria textil que des del 1902 prendrà el nom de "J. Espona."

	1810	Josep Bonaparte Napoleó Bonaparte	1820	1830	1840
Carles V IV d'Espanya			Ferran IV VII d'Espanya		Isabel I. II d'Espanya Regència Maria Cristina

Uniformisme centralista. Industrialització. Renaixença.

A.P.	Joan de Cortada	Bru Bret	Francesc Carmeniu
------	-----------------	----------	----------------------

Decadència i extinció de la Col·legiata. Desenvolupament econòmic.

1874.—Es publica en aquesta vila el primer número del Butlletí de la Diputació Carlista.
Per ordre del general carlí Francesc Savalls, són afusellades 114 persones, a dos Kms de la vila.

1875.—Creació de la Diputació de Catalunya a la nostra vila pels carlins.

1877.—Inauguració del teatre Abadessenc.

1880.—Inauguració del ferrocarril de St. Joan, que arriba per primera vegada a aquesta vila.

1881.—La companyia que fins ara s'encarregava dels ferrocarrils de St. Joan, "El Veterano Cabeza de Hierro", queda subrogada per una de nova: "Ferrocarril y Minas de S. Juan de las Abadesas".

1883.—Neix a St. Joan l'il·lustre compositor de sardanes Ramon Serrat.

1885.—El bisbe Morgades beneeix el nou cementiri de la vila.

1887.—Fundació del Centre Catòlic d'Obrers.

1888.—Són traslladats a Barcelona, per figurar a l'Exposició Universal, el famós Drap de les Bruixes i altres frontals i objectes del monestir, que, acabada l'exposició ingressaran al Museu Episcopal de Vic. La gent de la vila no deixarà mai de considerar-los seus i reclamar-los.

El bisbe de Vic, Morgades i Gili, inaugura el Centre Catòlic d'obrers, del qual és primer president.

Fundació de la Joventut Coral Santjoanina.

Fundació de l'agència de transports J. Conill, la primera de la comarca.

1892.—Una nova companyia es fa càrrec dels ferrocarrils i mines de St. Joan: Compañía de los Ferrocarriles del Norte.

1893.—Maragall escriu "La vaca cega" a la casa n.º 11 del carrer Major.

1895.—El bisbe de Vic, Dr. Morgades, ordena el començament de la restauració del Monestir, que tot seguit quedarà encallada. Pocs anys abans havia restaurat el claustre.

1896.—Mor l'il·lustre historiador de la vila, Pau Parassols i Pi. Mor el "Sord de l'Arquet", introductor del ciment a Espanya.

1897.—Benedicció de la primera pedra de l'edifici del Centre Catòlic.

1899.—Benedicció del nou edifici del Centre Catòlic d'Obrers.

Imperi napoleònic.
Romanticisme.
Revolució industrial.
Moviment obrer. Marx.
I República espanyola.
Restauració borbònica.
Verdaguer.
Jocs Florals.

1850

1860

1870

1880

1890

Isabel I. II d'Espanya
Regència Maria Cristina

A. Sav.
República

Alfons V
XII d'Espanya

Alfons VI. XIII d'Espanya
Reg. Maria Cristina

Uniformisme centralista. Industrialització, Renaixença.

Francesc Carmeniú

Municipi i parròquia

Decadència i extinció de la Col·legiata. Desvetllament econòmic.

1900.—Inauguració de l'enllumenat elèctric als carrers de la vila.

1901.—Fundació de la fàbrica de filats de cotó J. Llaudet.

1902.—Inauguració de la central elèctrica de can Benet.

1903.—Mor el doctor Comamala, fundador de la cooperativa L'Aligot, actualment cooperativa Comamala.

1904.—Primera festa de l'arbre.

L'aigua de La Puda és guardonada amb medalla d'or a l'Exposició de Minería i Treballs Hidràulics de Barcelona.

1907.—Establiment de les Germanes Josefines per a vetllar malalts.

1908.—La Gazeta de Madrid publica la subhasta de les obres del Pont Nou de la vila.

1909.—Inauguració de l'estació telegràfica de la vila. El diputat Eusebi Güell és nomenat fill adoptiu de la vila.

1910.—Una manifestació popular demana l'abolició del dret de portes.

1912.—Queda constituïda la Junta de Restauració del Monestir; s'encarrega la direcció de les obres a l'arquitecte Puig i Cadafalch.

1914.—Començament de les obres del Pont Nou.

1915.—Fundació de la Schola Choral del SSm. Misteri.

1916.—Mor el bisbe de Vic Torras i Bages, ànima de la restauració del monestir.

Inauguració de la Caixa parroquial d'estalvis, adherida a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i l'Estalvis de Barcelona.

1917.—Inauguració de l'estació telefònica de la vila.

1923.—Fundació del Foment de Caça i Pesca (Societat). Nova retolació de carrers.

1924.—Inauguració de la cooperativa de consum "El Niu Nou", per a treballadors de la colònia Llaudet.

1925-26.—Urbanització de la plaça de Josep Anselm Clavé, pels arquitectes Jeroni Martorell i Joan Mirambell. Traçat del pla urbanístic de St. Joan "Las Nuevas Alineaciones".

1926.—Cinc-cents aniversari de la troballa del SSm. Misteri (1426) amb solemnitats extraordinàries.

Urbanització del Passeig per Joan Roqué.

Arranjament de la Font de la Puda.

1910

1920

1930

Alfons VI XIII d'Espanya

Regència Maria Cristina

Uniformisme centralista amb petits parèntesis

Municipi i parròquia

Transformació en una vila moderna

1927.—Fundació de la societat-casino "L'Atlàntida", el primer president de la qual és Enric Franch i Nebot. Inauguració de l'actual escorxador.

1928.—Restauració del Molí Gros.

1929.—Inauguració del Grup Escolar "General Barrera", avui les Escuelas Nacionales.

1934.—Restauració del Ball del Pabordes per Mn. Masdeu i els senyors Soler i Danés. Els Srs. Pujol i Serrat s'encarregaren de la part musical.

1935.—Restauració de la capella del Prat per Duran i Reynals.

1936.—Comença la Guerra dels Tres Anys. Pèrdua del SSm. Misteri, destrucció de les esglésies de la vila, assassinats.

1938.—És destruïda l'església de St. Miquel, amb les pedres de la qual es comença de construir el pont de la Plana. Bombardeig franquista als voltants de la vila, a causa del qual moren unes quantes persones.

1939.—Retirada republicana, que destrueix els ponts, les indústries i l'estació del ferrocarril. Ocupació franquista de la vila. Emigració de santjoanins a conseqüència de la manca de treball.

Retornen les imatges del SSm. Misteri, Sta. Maria la Blanca, la documentació de l'arxiu i altres objectes que la Generalitat de Catalunya s'havia endut l'any 1936 per salvar-los de la destrucció.

1940.—Aiguat del Ter i l'Arçamala. Nova paràlització del tren i de les indústries.

1941.—Reconstrucció del Pont Nou.

1942.—És acabat el pont de la Plana. Poc temps després torna a venir el tren.

1945.—Primera impremta a Sant Joan.

1948.—Comencen les obres de restauració del monestir.

1949.—Primer homenatge als vells.

1953.—Inauguració de la nova conducció d'aigua a la vila. Inauguració de Fibran, S.A.

1955.—Festes d'inauguració del monestir restaurat.

1957.—És plantada la creu del Taga.

1958.—Mor Jaume Espona i Brunet, que costejà la restauració del monestir.

1940

1950

1960

II República

Dictadura General Franco

Uniformisme centralista amb petits parèntesis.

Municipi i parròquia

Transformació en una vila moderna

1960.—Homenatge a Maragall: monòlit al Cubilà amb el poema "La vaca cega".

1963.—S'acaben les obres de restauració del monestir. Nou edifici de la Caixa d'Estalvis, de Duran i Reynals.

1964.—Començament de les obres de restauració de St. Pol.

1966.—Es tanquen les mines de Surroca. Homenatge a Duran i Reynals.

1967.—Tanca la indústria de llana Pierre, S.A.

1968.—Carretera de St. Antoni.

1969.—Inauguració de la font que Mèxic dedicà a Jaume Nunó en una plaça de la vila.

1970.—Reconstrucció de la capella del Prat.

1972.—Homenatge a Jaume Espona. L'Ajuntament li concedeix la primera medalla d'or de la vila.

1972-73.—Noves indústries: Estiluz, Bosch, Cotolla, Casals, Stamar...

1974.—II Col·loqui d'Història del monaquisme català.

1973.—Aprovació oficial de la reconstrucció del Pont Vell.

1975.—Inauguració del Museu del Monestir.

Commemoració del 825 aniversari de la consagració de l'Església del Monestir.

1976.—Inauguració del Pont Vell reconstruït. Inauguració de les piscines i complex esportiu municipal. Edició del llibre "El Monestir de Sant Joan de les Abadesses", d'Eduard Junyent.

Dues grans guerres mundials.
 Bomba atòmica.
 Revolució russa.
 Crack del 29.
 Concili Vaticà II.
 Actualització de l'Església.
 Normalització de la cultura catalana.
 II República espanyola.
 Catalunya autònoma.
 Guerra d'Espanya. Franquisme.
 Repressió de la llengua i la cultura catalanes.
 Restauració de la democràcia a Espanya. Pre-autonomies.

1970

1980

1990

Dictadura General Franco

Joan Carles I

Actes religiosos

Església del Monestir

DIVENDRES, DIA 1 de Setembre.

A dos quarts de vuit del vespre

Començament de la novena del
SSm. Misteri.

DISSABTE, DIA 9

A les dues de la tarda

REPICAMENT GENERAL DE
CAMPANES.

DIUMENGE, DIA 10

A dos quarts d'onze del matí

SOLEMNE MISSA
CONCELEBRADA, presidida pel
Rnd. Sr. Arxiprest. Hi assistiran
les autoritats, els paborde, la Junta
del Monestir i la Pubilla de Sant
Joan.

La "Schola Choral del SSm. Misteri"
i poble cantaran la "Missa a llaor del
SSm. Misteri", de Mn. J. Pic. A
l'ofertori, les ofrenes seran
presentades pels paborde d'Església
i Plaça. Acabada la missa, trasllat de
l'Eucaristia al front del Sant Crist.

A dos quarts de nou del vespre

VETLLA DEL SSM. MISTERI I
ADORACIÓ DEL SANT CRIST.

DILLUNS, DIA 11

Memòria de Santa Maria la Blanca

A les onze del matí

Missa concelebrada.

DIMARTS, DIA 12

Memòria del beat Miró

A dos quarts d'onze del matí

Missa cantada.

Festes populars

DISSABTE, DIA 9

A les tres de la tarda

TIRADA GENERAL AL PLAT, en la qual es disputaran nombrosos trofeus.

A dos quarts de vuit del vespre

A la Galeria "Sant Pol", inauguració de l'exposició de pintures de l'artista Vayreda Canadell.

A les nou del vespre

Al campanar del Monestir, repicament general de campanes i tradicionals SERENATES originals del compositor santjoanenc Narcís Oliveras, interpretades per la cobla "La Principal de la Garrotxa". Tot seguit, passant pels principals carrers de la vila, que s'acabarà a la plaça Major, on tindrà lloc una audició de SARDANES per la cobla "La Principal de la Garrotxa".

A dos quarts de deu del vespre

Al local social de la Unió Excursionista de Sant Joan, "La Rodona", repartiment de premis de la "XIII Marxa Infantil" i lliurament de premis del "Trofeu Marxa 1978". Es projectaran els films "La petita locomotora" (dibuixos) i la "Selva Negra" (paisatges).

DIUMENGE, DIA 10

A un quart d'onze del matí

Les autoritats i els pabordeus, precedits de l'orquestra, s'encaminaran al Monestir per assistir a la missa solemne. En sortir de la missa, a la plaça Major, serà interpretada per la cobla "Montgrins" la SARDANA D'HONOR "Un català a Mèxic", original de Josep de C. Conill i Ramon Oliveras.

A dos quarts de dotze

Al Camp Municipal d'Esports, partit de FUTBOL amistós, entre els

equips juvenils "U.D. Camprodon" i el "C.D. Abadessenc".

A les dotze

Inauguració del carrer dedicat a Mèxic, amb assistència del Cònsol general de Mèxic a Barcelona. Seguidament al Palau de l'Abadia, inauguració de l'exposició del Mestre Jaume Nunó, fill de la nostra vila i autor de l'Himne Nacional Mexicà, organitzada pel C.I.T.

A dos quarts d'una del migdia

SARDANES al Passeig per la cobla "Montgrins".

A dos quarts de cinc de la tarda

Els pabordeus, acompanyats del delegat de l'autoritat i precedits de l'orquestra, aniran a buscar les pabordeuses als seus respectius domicilis i es dirigiran a la plaça Major, on dansaran el típic i tradicional

"BALL DELS PABORDES"

Les parelles balladores d'enguany seran:

Josep Guillaumes — Rosalia Buixasas
Josep M. Espelt — Maria R. Collell
Xavier Masós — Aurora Plaza
Ramon Vila — Guillermina González
A continuació, ballada de SARDA SARDANES, al Passeig, que seran interpretades per la cobla "Montgrins".

A les cinc de la tarda

Al Camp Municipal d'Esports, partit de FUTBOL, lliga 2a. Regional, entre "U.D. Centelles" i "C.D. Abadessenc". Es disputarà un trofeu cedit pel C.I.T.

A les onze del vespre

SARDANES a la plaça Major, per la cobla "Montgrins".

DILLUNS, DIA 11

A les deu del matí

TIRADA SOCIAL AL PLAT, en la qual es disputaran, entre els tiradors de l'entitat "Societat Caça i Pesca El Pirineu" d'aquesta vila, nombrosos trofeus i premis.

A un quart d'una de la tarda

SARDANES per la cobla "Montgrins" al passeig de José Antonio, plaça de Clavé i carrer de Sant Pol.

A dos quarts de quatre de la tarda

Concert instrumental a l'Envelat, per l'orquestra "Miramar".

A les cinc de la tarda

Al Camp Municipal d'Esports, gran partit de FUTBOL amistós entre els equips "U.D. Vic" Regional preferent, i el "C.D. Abadessenc", en el qual es disputarà el trofeu cedit pel magnífic Ajuntament. Tirarà el xut d'honor la Pubilla de Sant Joan.

A un quart de sis de la tarda

Al Passeig, audicions de SARDANES per la cobla "Montgrins" i per la cobla Miramar. Al final, interpretació "d'Els Segadors" en commemoració de la Diada de l'11 de Setembre.

A les deu del vespre

A la plaça Major, interpretació del tradicional

"BALL DELS PABORDES"

Tot seguit, a la mateixa plaça, ballada de SARDANES interpretades per la cobla "Montgrins".

DIMARTS, DIA 12

A les onze del matí

SARDANES distribuïdes per places

i passeigs de la vila, segons costum, interpretades per les cobles "Montgrins" i "La Principal de la Garrotxa".

A les quatre de la tarda

Passant que anunciarà la tradicional TORNABODA a la font del Cubilà, on la cobla "Montgrins" tocarà SARDANES.

En fer-se fosc, tradicional "MARXA DE LES TORXES", que, sortint de l'esmentada font, es dirigirà, seguint els principals carrers de la vila, a la plaça Major, on es ballarà la típica SARDANA LLARGA.

Tot seguit, des del balcó de la Casa Consistorial, es dispararà un cohet per a anunciar que un quart més tard, es començarà el CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS al terreny situat al costat de les Cinc Fonts, visible des del Pont Vell i els seus entorns.

A dos quarts d'onze del vespre

SARDANES al Passeig per la cobla "Montgrins", com a comiat de la Festa Major.

En aquestes festes podran visitar-se:

— El Museu del Monestir, a l'antiga Casa Rectoral des de les deu del matí a dos quarts de dues de la tarda, i de les quatre de la tarda a dos quarts de vuit del vespre.

— Exposició dedicada al Mestre Jaume Nunó, al Palau de l'Abadia, des de migdia a les dues de la tarda, i des de les quatre de la tarda a les nou del vespre.

— Exposició de pintures de l'artista Vayreda-Candell, a la Galeria d'Art "Sant Pol". Des de migdia a les dues de la tarda, i des de les cinc de la tarda a les nou del vespre.

Edició d'aquest programa:
Magnífic Ajuntament de la vila

Col·laboradors:
Jordi Canelles
Josep Esteve
Josep Picola i Soler
Eusebi Puigdemunt
Gerard Sala

Impressió:
Impremta Baronal
Carrer Major, 12
Sant Joan de les Abadesses